

[Finansministeren.]

ser eller Beparelser og Indstilling til Bevillingsmyndigheden, vilde efter min Mening betyde en Splittelse af Arbejdet, en Konkurrence mellem to Udvalg, som havde ganske den samme Opgave, og jeg tror derfor ikke, at der vil komme noget heldigt Resultat ud deraf.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at han gennem sine Erfaringer fra Finansudvalget ikke har faaet Indtrykket af, at man dér har den Opgave at sætte Udgifterne ned. Det er maaske rigtigt nok, at det rent praktisk er hyppigere, at man sætter Udgifterne op i Finansudvalget, men det ærede Medlem maa dog ikke deraf slutte, at der eksisterer noget Lovforbud eller noget andet Forbud overfor Finansudvalget med Hensyn til Nedsættelser. Jeg mener, at Stedet for Foretagelse af Nedsættelser, hvis de skal foretages udover, hvad der er foreslaaet i Finanslovsforslaget, maa være indenfor Finansudvalgets Rammer. Det tror jeg maa være en Konsekvens af hele den Form, Finanslovens Behandling er bygget op paa historisk i den lange Tid, den danske Rigsdag har bestaaet. Det forekommer mig da, at Formen her er uheldig, og jeg kan derfor ikke tiltræde Forslaget, saaledes som det foreligger, idet jeg mener, at det i og for sig berettigede Formaal, man ønsker fremmet, ikke vil fremmes paa rigtig Maade ved dette Forslags Vedtagelse.

Hvis man derimod her i Tinget kunde give Udtryk for, at man ønsker, at Finansudvalget skal tage denne Opgave op paa en eller anden nærmere bestemt Maade, vilde det efter min Mening være en anden Sag, og hvis noget saadant kommer frem, vil jeg for min Part mene, at det kunde være rimeligt, og maaske ogsaa nyttigt. Men den Form, dette Forslag nu har, mener jeg ikke er heldig. Jeg kan derfor ikke tilraade dets Vedtagelse.

L. D. Rasmussen: Af Bemærkningerne til det foreliggende Forslag fremgaar det, at de ærede Forslagsstillere, som rimeligt er, endnu ikke kendte Finanslovsforslaget, da de udarbejdede det her foreliggende Forslag. Man kunde da ikke vide, i hvor høj Grad der vilde finde Nedsættelse eller Regulering Sted. Alene paa de to Rækker Konti: Honorarer og Kontorholdsudgifter, der anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, er der Nedsættelser paa Finanslovsforslaget paa henimod 1½ Mill. Kr., saa vidt dette vel at mærke lader sig udregne. Særlig med Hensyn til Kontorholdsudgif-

terne er det vanskeligt at faa Sikkerhed for, hvad der er Kontorholdsudgifter, og hvad der hører andetsteds hen. Jeg skal blot til Illustration nævne, at paa § 2 under Statsbanerne staar opført 1 750 000 Kr. under Afsnittet: „Stationstjeneste“ til Kontorhold, Opvarmning, Belysning og Rengøring. Det vilde dog ganske sikkert være helt urimeligt at opføre hele dette Beløb som Udgift til Kontorhold, men hvor stor en Del der vilde kunne regnes med til denne Udgiftskonto, kan man ikke afgøre med nogenlunde Bestemthed. En nærmere Specificering var maaske ønskelig, hvis dette af praktiske Grunde kan lade sig gøre. Og saaledes findes der naturligvis flere Eksempler. Men der er altsaa en betydelig Nedgang paa saavel de nævnte Konti som andre ikke lovbundne Bevillinger. Det er derfor muligt, at Hensigten med dette Lovforslag allerede er naaet med det til Udvalgsbehandling værende Finanslovsforslag, saaledes at det foreliggende Forslag vil kunne tages tilbage. Men skulde dette ikke være Tilfældet, kunde jeg tænke mig, at Forslaget underkastes Behandling i et særligt dertil nedsat Udvalg.

N. Neergaard: Mit Partis ærede Formand udtalte ved Forelæggelsen af Venstres Kriseforslag i September, at vi indenfor Venstre havde overvejet Ønskeligheden af at faa et Udvalg nedsat, som særlig skulde tage de frie Bevillinger paa Finansloven, Honorarudgifter o. s. v. op til en indgaaende Undersøgelse. Men Formanden udtalte desuden, at vi for Øjeblikket ikke agtede at fremsætte noget saadant Forslag, idet vi vilde vente og se, hvorledes det Finanslovsforslag, som den Gang endnu ikke var fremlagt, saa ud. Derfor blev et Forslag altsaa ikke den Gang fremsat fra vor Side.

Det her foreliggende Forslag blev fremsat af det konservative Folkeparti. Jeg maa sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan slutte mig til Princippet i Forslaget. Jeg ser ligesom det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke nogen Desavouering af Finansudvalget deri. Det har altid været erkendt, at Finansudvalgets Arbejde med det almindelige Bevillingsstof paa Finanslov og Tilægsbevillingslov og de mange Haande Spørgsmaal, der dukker op under Finanslovens Behandling ved særlige Henvendelser fra Regeringen o. s. v., i en saadan Grad lægger Beslag paa Finansudvalgets Arbejdskraft, at det meget betydelige Arbejde, der skulde gøres for, om jeg saa maa sige, at gennemgrave de Bevillinger, der her er